

Bijbels perspectief

Woord van de week

Psalm 141:3

*Here, stel een wacht voor mijn mond,
waak over de deuren van mijn lippen.*

Ook u zult vast bekend zijn met hetgeen Jacobus in zijn brief in hoofdstuk 3:5 e.v. zegt over de tong - dat is zeker niet veel positiefs! Het is al in het eerste hoofdstuk van diezelfde brief, en wel in vers 19, dat hij de lezer met klem adviseert om niet te snel te zijn met spreken. Mogelijk dat ook u uit ervaring weet hoe gevaarlijk onze tong wel niet kan zijn! Het Fries heeft een niet zo'n fraaie, maar wel rake uitdrukking in deze die bedoelt aan te geven, dat zodra je iets gezegd hebt, je over het uitgesprokene geen enkele controle meer hebt, laat staan over wat het aanricht. Waar Gods spreken scheppend en helend is, is het spreken van ons mensen dat meestentijds allerminst.

Schijnbaar is wat Jacobus aansnijdt in het derde hoofdstuk van zijn brief een heel menselijk probleem, in elk geval moet ook David er weet van hebben gehad wanneer we afgaan op het gekozen tekstvers. En blijkbaar heeft hij er een dusdanig ervaren mee dat hij God aanroept hem hier te helpen!

Ik denk dat wat Oswald Chambers ergens (vrij vertaald weergegeven) zegt, de essentie van de hele zaak blootlegt: *Als een zondaar echt zijn hart wil leren kennen, laat hem voor vijf minuten luisteren naar wat er in een onbewaakt moment over zijn lippen komt.* 't Ja, en dat raakt de woorden van Jezus over wat uit het hart voortkomt: *...wat de mond uitgaat, dat maakt de mens onrein* - Matt. 15:18. Lezen we het vervolgvers 19 eens, en we weten hoe onze 'bron' eruit kan zien, het diepste innerlijk van de mens!

Wanneer David de woorden van onze tekst voor God uitspreekt, dan vraagt hij eigenlijk niets minder dan dat Góde de poorten van zijn hart bewaakt! O zeker, we hebben hier wel degelijk een eigen verantwoordelijkheid afgaande op wat Jacobus in deze schrijft, maar dat neemt niet weg dat je tegelijk als David God mag - ja moet! - aanroepen en *schep mij een rein hart o God* is elders, op grond van zijn bittere ervaring, zijn gebed (Psalm 51:12)! Hoe opmerkelijk, zeker in het licht van wat Ezechiël schrijft ten aanzien van het herstel van Israël in de (nabije!) toekomst in Ezechiël 36:26, dat ook David in Psalm 51, naast te vragen om een rein hart, vraagt om het vernieuwen in zijn binnenste van een vaste geest! Raakt dat in feite niet wat het gekozen tekstvers ten diepste bedoelt als er gevraagd wordt om een wacht voor de lippen en een waken voor de deuren van de mond? Dat God scheppend en vernieuwend in ons ingrijpt? Gaat het dan niet om een geestelijk chirurgisch ingrijpen in ons allerdiepste? *Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o Here, mijn rots en mijn verlosser* (Psalm 19:15).

Gebed

U belooft voor Uw volk Israël, als het gaat om haar herstel in de eindtijd, een nieuw hart en een nieuwe geest. Maar niet alleen zij heeft daar behoefte aan Vader, ook wij! Telkens opnieuw! Daarom bidden wij U, maak ons hart aan dat van U gelijk. Verander ons per dag meer en meer naar het beeld van Uw Zoon Jezus Christus, om zijns Naams wil. Amen.